

„Illúzió az élet – illúzió csupán” – Sánta Ferenc

Sztómával együtt élni gyakorlatilag azt jelenti mintha arról kellene dönteni, hogy „Lenni, vagy nem lenni” - Shakespeare. Nos, ennek a kérdésnek az eldöntésére a helyes válasz csak az lehet, hogy „Lenni”.

„Az ember csak visszapillantva értheti meg életét, de az élet jelszava: előre!” – S. Kierkegaard

A műtétem időpontjában 55 éves voltam, pontosan annyi, mint Kálvin János – halálakor. Azon a nyáron pont az ő életrajzát olvastam, elgondolkoztam azon, hogy itt végem is lehetne. De a sebész professzor iskolatársam ekkor még 25 évet ígért és próbáltam hinni az ígéretében. A családom az első pillanattól kezdve jól állt az új helyzethez – támogatott.

A kórházból való távozásom után új életet kezdtem. Először is a műtét utáni kezeléseket kellett megszervezni és túlélni! Másodsorban nem akartam a munkahelyemet elveszíteni, tehát visszamentem dolgozni. Eben is segítőkészek voltak, de könnyítést nem kaptam. Műtét után 30 nappal már dolgoztam és közben jártam kemoterápiára és sugárkezelésre. Mindkettőből 25-25-öt kaptam. Az utolsó 3 kezelést egy-egy napon kaptam (délelőtt kemó – délután sugár). A legutolsó kezelés után valóban azt hittem, hogy itt a vég, de szerencsére 2-3 nap múlva rendbejöttem. 4 és fél évet dolgoztam még – betegállomány nélkül – nyugdíjazásomig. 14 éve vagyok nyugdíjas, és azóta itthon morfondírozok a jövőről. Kertészkedek, borászkodom, bevásárolok, végzem a mindennapi feladatokat. Barátaim is megmaradtak, mivel kinek-kinek szükség szerint elmondtam a megváltozott élethelyzetemet. Rendszeresen járok találkozókra.

Kezdetben 2-3 évig sokat segített a feleségem, míg az ILCO klubban meg nem tudtam, hogy a sztómás nővér segítségével megtanulhatom az irrigálást és zsákcserét. Azóta, már vagy 15 éve egyedül végzem.

Gondjaim abból származnak, ha valamilyen program adódik. Hogyan készüljek fel az utazásra, kirándulásra, vagy egyéb alkalmakra. Többször is voltam külföldi társasutazáson – több napon is -, az étrend helyes megválasztásával valamennyit sikeresen teljesítettem.

Itthon együtt ebédelek a családdal és azt eszem, amit Ők. De be kell vallanom, hogy az étrend összeállításánál a feleségem figyelemmel van rám. Nem dohányzok, alkoholt is csak mértékkel fogyasztok, a pálinkát minimálisra csökkentettem. Vérnyomásomat karban tartom, cukros nem vagyok és normális a testsúlyom is.

Színházba nem nagyon járok, mivel az előadásokon néha elalszom, de szeretek olvasni, zenét hallgatni, Tv-t nézni. Különösen szeretem a sportközvetítéseket, természet filmeket és történelmi műsorokat. Nem vagyok sorozatfüggő, de kertészkedés közben állandóan szól a rádió.

Hát így telnek sztómás napjaim.

Életfilozófiámat Selye Jánosnak köszönhetem:

„Harcoldj mindig, ha a cél nemes,
De ne állj ellen, ha nem érdemes.”